

Illinois State Reformatory*).

Under et fleraarigt Ophold i Amerika har jeg gjort mig bekendt med Livet ved forskellige Straffe- og Opdragelsesanstalter i de forenede Stater, og da disse paa flere Maader er forskellige fra lignende Anstalter her i Landet, tror jeg at kunne paaregne Interesse hos det danske Publikum for en Skildring af et amerikansk Forbedringshus.

Jeg har blandt andet i et Aars Tid været ansat som Instruktør i Maskinisthaandværk i Illinois State-Reformatory, og det er denne Anstalt, jeg vil forsøge at beskrive.

Anstalten har Plads til cirka 1200 Fanger foruden til en Besætning af c. 130 Lærere, Instruktører og Vogtere, der gaar under den fælles Benævnelse af Officerer.

Til Anstalten hører 587 Tønder Land med en moderne Avlsgaard og Kvægbesætning samt Skolebygning og forskellige Værksteder, saasom Tømrerværksted, Snedkerværksted, Jærn- og Metalstøberi, Smedie, Maskinværksted, Skrædderværksted, Bogbinderværksted og Trykkeri, desuden Materialmagasin med Butik, Dampvaskeri, Køkken, Bageri, Restauration og Beboelser for Officererne, Gartneri med Palmehus og Drivhuse og et Bibliotek med 12—13,000 Bøger. Der findes Celler for 1000 Fanger og to store Sove- og Opholdsale for henholdsvis 150 og c. 50 yngre Fanger, endvidere Administrationsbygning med Kontorer og Beboelse for An-

*) Smlgn. Tidsskriftets Bd. 14, Side 65.

staltens øverste Bestyrer. Kort sagt en hel lille Verden, hvor der findes rig Lejlighed til at give enhver Fange en god Uddannelse i et for ham passende Haandværk foruden gode Skolekundskaber.

Dette er da ogsaa Formaalet med Anstalten, der modtager de unge Forbrydere som oftest som daarlige, uvidende Mennesker for i Løbet at et Par Aar at lade dem vende tilbage til Samfundet som dygtige Haandværkere, Landbrugere eller Kontorister med en god og grundig Skoleuddannelse.

Fangerne er som Regel ikke idømte en bestemt Straffetid, idet Dommen gerne lyder paa fra et til tyve Aar eller fra et Aar til Livstid, uden Hensyn til, om den begaaede Forbrydelse har været simpelt Tyveri eller f. Eks. Mord.

Fangerne løslades for Tiden efter følgende System: De antages at skulle »erhverve« 24 Maaneder med fuldt tilfredsstillende Opførsel og indstilles derefter for en Komité, bestaaende af Anstaltens Generaldirektør og 5 ansete Borgere, der bestemmer, om Fangen skal løslades eller atter tjene 12 Maaneder. Som oftest løslades Fangen efter de 24 Maaneder, dog holdes de, der er yngre end 18 Aar, som Regel til op mod den Alder.

Officererne har det i deres Magt at fratage Fangerne deres Tid i Tilfælde af Forseelser imod Reglementet eller anden fejlagtig Optræden; det vil sige, at Officeren indsender Klage eller Anmeldelse paa dertil indrettede Blanketter af gul eller blaa Farve i Forhold til Forseelsens Størrelse; for hver blaa og hver tre gule Anmeldelser mister Fangen en Maaned, det vil sige, at han skal være der en Maaned længere, før han indstilles til Komitéen, og saaledes kan det forstaas, at det undertiden kan tage flere Aar for et uregerligt eller dovent Menneske at tjene 1 Aar, ligesom Officerne derved ogsaa faar et overordentligt stort Herredomme over Fangens Opførsel.

Vedtager Komitéen at løslade Fangen, bliver der først skaffet ham en Ansættelse hos en Mester i det Fag, Fangen

er uddannet i; der træffes Aftale om Betingelser og Løn, og i de første 9 Maaneder skal samme Mester bekræfte de maa-
nedlige Rapporter, som Fangen skal indsende til Anstalten,
samt i det hele taget være ansvarlig for Fangen. Opfører
Fangen sig godt i denne Tid, bliver han endelig løsladt, og
enhver Forbindelse med Anstalten afbrydes, hvorimod han
i Tilfælde af Uregelmæssigheder eller Overtrædelser af de
under disse Forhold gældende Regler bliver hentet tilbage til
Anstalten for paany at underkaste sig dens Love for andre
24 Maaneder.

Anstalten har tre Afdelinger: d e n y n g s t e for Dreng
i Alderen fra c. 9—10 til 14 Aar. Af disse findes der henimod
50; de opholder sig mest i en stor Fællessal, hvor de ogsaa
tilbringer Natten. De har c. 4 Timers Skoletid, 2 Timers
Militærovelse og Gymnastik, 2 Timers Arbejde og 2 Timers
fri Legetid. De er stadig under Opsigt, om Dagen af deres
Lærer, om Natten af en Vogter, der opholder sig i Sovesalen.
Arbejdet er som oftest i Marken eller Parkanlægget, der ud-
føres ogsaa noget Sløjd og Kurvefletten. De er som oftest
nogle fornujelige Smaafyre, hvem Livets Alvor ikke trykker
synderlig haardt. Om Aftenen før Sengetid morer de sig
med Sang eller Musik fra en god Fonograf eller med Mor-
skabslæsning. Til denne Afdeling hører en lille Bogsamling
med c. 2000 Bøger.

D e n n æ s t e A f d e l i n g er Anstaltens Stollthed, det
er den saakaldte »unge Republik«. Den bestaar af c. 150
Dreng i Alderen fra 14—18 Aar.

Disse Dreng har deres egen Regering, ganske efter de
forenede Staters Forbillede, og Anstaltens Administration
træder kun til som vejledende i Tvivlsspørgsmaal, da det er
Meningen, at de saa vidt mulig skal opdrage sig selv og
hinanden ligesom Borgerne i den virkelige Stat gennem
Vekselvirkning og den offentlige Mening.

De har omtrent de samme Embedsmænd som enhver
anden moderne Republik. Øverst staar Præsidenten, der
afgiver et højtideligt Løfte om, at han vil overholde For-

fatningen, dernæst følger Vicepræsidenten, Præsidentens Kabinet, Senatets Medlemmer, Folkets Repræsentantskab, Dommere, Sagførere, Politiembedsmænd o. s. v. Præsidenten er ogsaa øverste Hærfører, derefter kommer to Kaptainer, Delingsførere og Korporaler. De har ogsaa et nominelt Montsystem, svarende til de forenede Staters, kun af et noget forskelligt Udseende, for at de ikke skal forveksles med rigtige Penge og eventuelt anvendes med bedrageriske Hensigter. Præsidenten faar 120 Dollars, Vicepræsidenten 60 Dollars, en almindelig Borger 45 Dollars om Maaneden. Af denne Løn maa de udrede Betaling for deres Kost og Logis, 35 Dollars, medens de resterende 10 Dollars kan anvendes til forskellige Fornøjelser og Behageligheder eller til at betale Bøder med. Han kan ogsaa indsætte dem i »Statens« Bank, hvorpaa han vil faa en Bog, der sætter ham i den misundelsesværdige Stilling at kunne udrede sine Udbetalinger i Checks. Han kan ogsaa spekulere i Bank-Aktier eller i forskellige Handelsforetagender, som f. Eks. i deres Frisørforretning, deres Skopudseri eller deres Bladforetagende. De trykker deres egen Avis, der udkommer to Gange om Maaneden med ledende Artikler om deres egen Politik, Beretninger fra de forskellige Værksteder og Skolen, Boldkampe, lokale Nyheder, originale Artikler om forskellige Emner, mest af opmuntrende Natur, samt med Avertissementer fra deres Forretninger og Sagførere.

De udøver selv Disciplinærmyndigheden indenfor »Statens«, og de af deres Domstol idømte Straffe kan ofte være meget alvorlige; som oftest er det Bøder, Vand og Brødstraffe eller kortvarig Udstødelse af Samfundet.

Udstødelse af Samfundet er den alvorligste Straf; en saadan ulykkelig maa for et fastsat Tidsrum ikke alene ikke deltage i Statens Anliggender, men hvis han er Embedsmand eller Officer, mister han sin Stilling, ligesom han ogsaa mister sin Stemmeret, og han maa opholde sig paa en aaben Plads midt paa Gulvet i Opholdssalen og staa »Rør« under Bevogtning, naar de andre Drengene leger paa Legepladsen.

En saadan Dom vil ogsaa have en for Drengen sørgelig Indflydelse hos Anstaltens administrerende Komité, naar hans Sag overvejes dér.

Vand og Brødstraffe kan ogsaa være ret generende, da der nemlig sørges for, at de, der er dømte til den Straf, kommer til at sidde ved et Bord, hvor der kun serveres Vand og Brød. Betydningen af Bødestrafte forstaas især, naar man hører, at der fordres opsparet et bestemt, ret betydeligt Beløb, for at Fangen i det hele taget kan slippe ud af Anstalten. Derved forstaas det, hvor vigtigt det er for Fangen at øve sig i Økonomi og Driftighed. Løslades Fangen, betragtes det, som om han dør bort fra Staten; han kan da borttestamentere sine Penge til sine Venner blandt »Statens« Borgere eller testamentere dem til »Staten«. I hvert Fald tager »Staten« en betydelig Arveafgift.

Foruden den Løn, Sold eller Betaling, som hver Borger faar fra »Staten«, giver denne ogsaa Opførselsmærker, det vil sige en Slags Karaktermærker, der indføres i en dertil indrettet Protokol. For hver vel levet Dag gives 10 Mærker, mindre Forseelser straffes med, at der gives et ringere Antal Mærker, og større Domme og Bødestrafte medfører Fratagelse af større Antal af disse Mærker. Et bestemt Antal af Mærker skal være fortjente, før en Fange kan løslades. Endvidere findes Bestemmelser som følgende i Republikkens Grundlov:

»Ingen Person kan være Præsident eller Vicepræsident, som ikke har 2400 Mærker paa sin Konto, og som ikke har tjent 600 Mærker i de sidste 60 Dage.«

»Ingen Person kan være Dommer, som ikke har 1800 Mærker, og som ikke har tjent 575 Mærker i de sidste 60 Dage.«

»Ingen Borger skal kunne vælges til noget Embede, hvis han ikke har 1200 Mærker, og hvis han ikke har tjent 500 Mærker i de sidste 60 Dage.«

I Tilfælde af Utilfredshed med en Dom forelægges den for Overretten, som bestaar af den vagthavende Officer;

skulde hans Kendelse heller ikke være tilfredsstillende, forelægges Sagen for Højesteret, som er Anstaltens øverste Bestyrer, Generaldirektøren. Derved undgaas som oftest Uretfærdigheder, men selvfølgelig godkendes Dommen næsten altid, naar den er i Overensstemmelse med Republikens Love.

Disse ejendommelige Forhold kan jo nok undertiden se noget komiske ud for en Udenforstaaende, med hvis Læseren saa, med hvor megen Alvor og Virkelighed Legen er fort ud, vilde han forstaa, at dette ikke er nogen Spøg for dem, der er med i det, selv om det jo nok giver Anledning til lidt Narrestreger nu og da, f. Eks. ved de forskellige Valgkampagner og Agitationer.

Alle Republikens Borgere er værnepligtige, og en smukkere Hær end den, de stiller op med, skal man lede længe efter, om end deres Vaaben kun er af Træ.

Disse Fanger faar Undervisning i Modelsnedkeriet, Støberiet, Smedien og Maskinværkstedet i 2 Timer daglig. 2 Timer har de til fri Lege (som oftest spiller de Langbold eller Fodbold), 4 Timer gaar til Skolen, og Resten af Tiden gaar med Militærøvelser eller tilbringes i Fællessalen, hvor Regeringsforretninger eller sociale Anliggender udfylder Tiden til Sengetid.

Det er meget fornøjeligt at se den Værdighed, hvormed disse smaa Officerer fører sig. Naar en saadan møder i Værkstedet med sin lille Trop, opsøger han Instruktøren, der modtager ham som en Officer; dog i det Øjeblik, Kvittering er given for Drengenes Modtagelse, er Delingsføreren forvandlet til slet og ret Elev i Værkstedet, hvor han forbliver, til det er Tid at kalde Klassen sammen for at gaa ud; da er han igen Officer og marcherer stolt afsted med sine Folk.

Læseren vil forstaa, at de unge Mennesker, der gaar ud fra dette Samfund, er vel bevandrede i de Love, der gælder for et ordnet Samfund, saavel politiske som økonomiske, og en Dreng, der har kunnet klare sig vel i denne lille

Republik, har alle Betingelser for ogsaa at komme frem i det store, virkelige Samfund.

Forinden Omtalen af denne Afdeling sluttet, vil det sikkert have Interesse at høre, hvad Systemets Fader, Anstaltens Generaldirektør M. M. Malary, udtaler derom i sin Rapport for 1904, hvilket derfor meddeles i Uddrag:

»Den unge Republik, saaledes som den er organiseret og praktiseret de sidste 2 Aar, er værdig til en mere end forbigaaende Opmærksomhed ikke alene paa Grund af dens prøvede disciplinerende og opdragende Værd, men ogsaa fordi den, mig bekendt, er den eneste Organisation i et Forbedringshus eller lignende Institution, som tilsigter at indrømme de i Anstalten indsatte et stort Maal af Selvregering.

Det Moment, der væsentlig har betinget det Held, som har fulgt de unges Stat, er dens Ægthed. De forskellige Administrationsgrene er, hvad de giver sig ud for, og udfører Funktioner analoge med de tilsvarende i en Stat. De fleste af Drengens Forhold til Strafanstalten bliver regulerede ved Hjælp af Regeringsmaskineriet i de unges Stat. Dennes repræsentative Forsamling udsteder Love, som skal adlydes og om fornødent gennemføres med Magt. Dens finansielle System tvinger enhver Borger til at studere Grundproblemerne om Indtægt og Udgift. Dens Embedsmænd føler det aktuelle Ansvars Spore og Trense, og enhver Dreng føler, at hans Interesser og Velfærd under Opholdet i Strafanstalten er uadskilleligt forbundne med hans Stilling som Borger i Staten.

Maalet er: ikke at gøre noget for dem, som de selv kan udføre rigtigt og til Gavn for dem selv. Paa denne Maade bringes det personlige og offentlige Ansvars mildnende og modnende Indflydelse og den uvurderlige Øvelse i at prøve sig frem og administrere paa en praktisk Maade til at spire hos dem som et Middel til at indskærpe dem de store Lærdomme om Selvkontrol, Respekt for Loven og vanemæssig

Redelighed, der er almindelig erkendte som de væsentligste Karaktermærker hos en god Borger.

Selvfølgelig kan en saadan Institution ikke arbejde uden ved Lejlighed at frembringe Gnidningsmodstand. Der er og vil uden Tvivl altid efter Naturens Orden være den samme Nødvendighed for Politi og Domstole, som eksisterer i ethvert ordnet Samfund, og da Retterne i de unges Stat skal forfølge Overtrædelser og Forsømmelser, som udenfor overlades til Familiedisciplinen, skulde det være underligt, om der ikke var fuldt op af Sager til Paadømmelse. Heller ikke kan der være Tvivl om, at disse Domstole er underkastede de samme Ufuldkommenheder og Fejltagelser, som kan indtræffe ved andre Retter, og dog er det min Tro, at deres Afgørelser i det hele kommer Idealet af materiel Retfærdighed nærmere, end den voksne Anstaltsforstander vilde være i Stand til at naa.

Da Borgerne i den unge Republik er Drengene, følger det af sig selv, at de fleste Sager, som kommer under deres Jurisdiktion, er af mindre Vigtighed eller i alt Fald synes saaledes for den Voksnes Standpunkt. Men paa den anden Side er de som hørende til Drengens daglige Livs Program af stor Betydning for ham og er derfor de eneste Sager, for hvilke han har en virkelig praktisk Interesse. De udgør hele hans Verden for Tiden. At spille sin Mad paa Bordet med Villie eller af Ligegyldighed f. Eks. ser ved første Øjekast ud som en barnagtig Sag for en Ret at tage under Paakendelse, og dog vilde saadan noget, hvis det fik Lov at gaa hen upaatalt, snart blive almindeligt og tilintetgøre al Mulighed for Nethed og Sommelighed ved Bordet. Gode Manerer ved Bordet er efter den almindelige Mening en meget vigtig Del af Drengenes Opdragelse, og naar Forældrenes Autoritet mangler, bliver de en passende Genstand for judicial Behandling.

Der er selvfølgelig daarlige Borgere i den unge Republik, ligesom der er daarlige Borgere i Staten Illinois, men saadan en Borgers Genstridighed vinder ikke hans Kammeraters

Sympati, og han befinder sig under den offentlige Menings Ban, hvilket i ethvert Samfund er en af de mægtigste Tilskyndelser til godt eller ondt.

Det er efter min Mening ikke let at overvurdere den grundige Forbedring af Forholdene, som er frembragt i denne Afdeling gennem den her omhandlede Organisationsmetodes Virksomhed. Disciplinen er bleven bedre og mere heldbringende i Indvirkningen paa Sind og Karakter, Selvagtelsen er bleven fremmet, Vane til at lyde Loven og samvittighedsfuldt udføre sin Pligt er bleven fremelsket, resværdig Ærgerrighed og sunde Idealer er blevne udviklede, og en Haabets og Modets Aand, som genspejles i Holdning og Manerer, er vokset frem. Jeg anbefaler de unges Stat til Deres velvillige Støtte.

Den tredje Afdeling bestaar af unge Mennesker over 17—18 op til henimod 30 Aar. De forudsættes at være under 21 Aar, naar de optages, men da det ikke dér — som i Danmark — er muligt at godtgøre en Mands Alder, dersom han ønsker at skjule den, saa er det let at forstaa, at adskillige af Fangerne ofte er over 21 Aar, naar de optages, og da de undertiden bliver paa Anstalten i flere Aar, forstaas det, at de kan blive henimod 30 Aar, ja endog ældre, før de løslades. Antallet af disse Fanger varierer mellem 800—1000; de kommer, som forhen sagt, for alle tænkelige Forbrydelser og løslades gerne efter 2 Aars Forløb.

Det er for os her hjemme vanskeligt at tænke sig, hvorledes f. Eks. en Landevejsrøver kan slippe med to Aars Straffearbejde; men Læseren maa erindre, at dette slet ikke er Straffearbejde, men en Kur, igennem hvilken Fangen tænkes at kunne helbredes for sine forbryderiske Tendenser, ved at man styrker hans Selvdisciplin, giver ham de Kundskaber, der hører med til almindelig Dannelse, samt lærer ham en Haandtering, hvorved han kan tjene sit Brød paa nyttigere, ærligere og for ham selv og Samfundet mindre farlig Maade.

Straks efter Optagelsen undersøges Fangens Evner og

Kundskaber, og han bliver sendt til den Klasse i Skolen, hvor han hører hjemme. Samtidig undersøges, hvilken Beskæftigelse han egner sig og har Lyst til, og han henvises da til det tilsvarende Værksted, Kontor eller Avlsgaarden.

Han gaar derpaa til praktisk Arbejde den halve Dag og i Skolen den anden Halvdel. Hvis han bestaar Afgangs-eksamenen fra Reformatoriets Skole for sin Udgang af Anstalten, eller hvis han alt ved Optagelsen er i Besiddelse af bedre Skolekundskaber, end Anstalten giver, deltager han i praktisk Arbejde hele Dagen.

Hver Fange faar saaledes særlig to Officerer at holde sig til, hans Instruktør i praktisk Arbejde og hans Lærer i Skolen, og da det praktiske Arbejde navnlig egner sig til individuelt Samvær, er det især Instruktøren, der bliver Fangens Formynder. Kun i Tilfælde af uordentlig Optræden fra Fangens Side bliver han sendt til Kaptainen, der tildeler alle Straffe og ogsaa fører Regnskab med hans Tid, det vil sige med det Antal Maaneder, der skal regnes med paa Fangens Konto.

Værkstederne, der er yderst moderne udstyrede, drives saa vidt mulig som bedre Værksteder udenfor Anstalten; der lægges først og fremmest Vægt paa, at Arbejdet bliver udført akkurat og smukt, og Fangen maa gøre Arbejdet om og om igen, til Maalet er naaet. Alt bliver forklaret, saaledes at Eleven ikke alene lærer, hvorledes en Ting skal gores, men ogsaa hvorfor denne Maade er bedre end alle andre.

I Maskinværkstedet havde jeg 60 Elever, som oftest c. 24—30 ad Gangen. Det var en fornøjelig Samling, som ikke kunde andet end glæde enhver, der saa den, og Tanken om, at det var en Samling af Forbrydere, var saa fjærn som mulig. Jeg ønskede, at Eleverne i mit Værksted skulde glemme, at de var i et Fængsel, og at de skulde nyde al den Frihed, som kunde forenes med god Orden og Flid. Det samme Ønske deltes af flere af Instruktørerne, og den praktiske Undervisning var saa behagelig som foreneligt med alvorligt Arbejde.

Den yderste Renlighed gennemføres paa disse Værksteder; alt er saa vidt mulig hvidmalet, og Cementgulvet og Væggene bliver ofte vadskede.

Arbejdet, der udføres, er for selve Anstalten, f. Eks. reparerede Maskinværkstedet Dampmaskiner og Dynamoer for Anstaltens elektriske Lys- og Kraftstation, reparerede Landbrugsmaskiner og byggede en Elevator for Dampvadskeriet. Trykkeriet og Bogbinderværkstedet udfører dog en Del Arbejde for Statens Universitet.

En særlig Afdeling fabrikkerer Overtrækstøj for Arbejdere og er beregnet paa Massefabrikation, hvis Produkter sælges til en Entreprenør, der igen sælger dem til Udlandet. Denne sidste Afdeling er egentlig en Straffeklasse for de Elever af 3die Afdeling, der opfører sig saa daarlig i Fagskolen, at de virker generende mellem de bedre Elever. Hvis Eleven saa opfører sig vel under dette strængere Regimente i c. 14 Maaneder uden at blive anmeldt for Overtrædelser, bliver der givet ham en ny Lejlighed i et af Værkstederne til at lære et for ham mere nyttigt Haandværk. I denne Afdeling arbejder vel 50—100 Elever, som altsaa er de vanskeligste Fanger.

Skolen er udstyret paa bedste Maade; intet er sparet for at gøre den saa god som mulig.

Hver Klasse har én Lærer, som underviser i alle Fag. Hver Elev har et Sæt af Skolebøger i sin Celle foruden et Sæt paa Skolen, for at han ikke skal være nødt til at slæbe rundt med sine Bøger.

Det er udmærkede Skolebøger, der anvendes — det bedste, man har kunnet finde til det Brug. Hver Elev har saaledes et udmærket Leksikon (Webster Highschool Dictionary) og en Geografi med Illustrationer og Kort, saa god som nogen dansk Skoledrengs. Staten giver ogsaa aarlig 4500 Kr. til Skolebøger.

Paa 3die Afdeling tilbringer Fangen Nætterne, Aftenerne og Fridagene i sin Celle, der er indrettet som et Bur, hvor de tre Vægge er Murværk, og den fjerde Væg er Tremmer.

Oftest er to Fanger sammen i én Celle; de kan da spille Skak, Dam eller tale sammen. Undertiden faar Fangen Tilladelse til at have en Mandolin eller Violin i Cellen, ligesom han altsaa har sine Skolebøger og tillige en Roman eller et videnskabeligt Værk fra Biblioteket. Der holdes strængt paa, at Fangerne ikke maa samtale med Naboerne. Om Søndagen er der Gudstjeneste for Katolikerne Kl. 8, derpaa Tjeneste for alle Anstaltens Fanger Kl. 10. Kirken er stor og venlig, med gode Siddepladser for alle Fangerne; naar undtages det, at Officererne sidder paa ophøjede Sæder langs Væggene eller i en Række gennem Midtergangen, er der intet, der adskiller denne Kirke fra mangen anden. Undertiden holdes Foredrag eller Fest i Kirken om Aftenen eller Eftermiddagen, hvortil medvirker berømte Virtuoser eller Talere. Til at afholde disse Udgifter giver Staten aarlig 2400 Kr.

Fangerne er iførte klædelige Uniformer, og alt, hvad kan virke nedværdigende, undgaas saa meget som mulig. De tager Bad, skifter Undertøj og barberes 1 Gang om Ugen, og deres Haar faar Lov at vokse, som de selv lyster. De har et Nummer, men tiltales som oftest med Efternavn paa en venlig, høflig Maade, ligesom de forskellige Befalinger gives som mellem dannede Mennesker. Kun i Tilfælde af Modvillie fra Fangens Side bliver han behandlet haardt, omend aldrig raat. Anstalten ønsker at fremme Elevens Selvspekt, ikke at skabe Slaver, men dygtige, maalbevidste Mænd, ikke at knække Elevens Karakter, men at lede Villien til det gode og rette. At dette lykkes, fremgaar af Statistiken, der hævder, at Anstalten redder de 82 % af dem, den faar til Behandling, saa at altsaa kun 18 % gaar tilbage til Forbryderbanen. Anstalten har bestaaet i over 20 Aar, saa den staar ikke længer paa det første Forsøgsstadium.

Spørgsmaal kunde rejses om, hvorledes Anstalten forhindrer Rømning og Overfald. Den egentlige Anstalt er omgivet af et Plankeværk, hvorpaa findes Skilderhuse med Vagter, forsynede med Repetergeværer, og lignende Skilder-

huse med Vagtposter findes i Parken og paa Marken udenfor Avlsgaarden; Vagterne inddrages først, efterat Fangerne er lukkede ind om Aftenen og deres Antal kontrolleret. Desuden er alle Fanger, naar de opholder sig udenfor Anstalten for at udføre Markarbejde, lege eller foretage Marchture, ledsagede af Vogtere, der ligesom Natvagten er bevæbnede med Revolvere og har Ordre til at skyde i Tilfælde af Flugtforsøg, dog selvfølgelig saaledes at de tilføjer den mindst mulige Skade; der sigtes derfor som Regel ikke efter Flygtningen eller Oprøreren før efter det andet Skud med Revolver og efter det tredje Skud med Riffel. Lærere og Instruktører bærer stedse en Todtschläger. Paa Grund af disse Foranstaltninger er Flugtforsøg meget sjældne og lykkes saa godt som aldrig; i den Tid, jeg var der, blev der kun 1 Gang skudt paa en Fange, som ikke saaredes farlig; den Omstændighed, at Fangerne véd, at de eventuelt kan blive skudt, gør, at Anstalten kan give dem saa meget Friluftsarbejde og Frihed.

Naturligvis koster hele dette Apparat overordentlig meget; men naar man tænker paa, hvad Staten sparer ved at redde sine unge Forbrydere, for ikke at tale om de mange lykkelige Hjem, hvis Grundvold er bygget paa Lærdom, erhvervet i denne Anstalt, saa maa det indrømmes, at disse Penge er vel anvendte. Udgifterne for hver Elev er 1,75 Kr. pr. Dag eller c. 639 Kr. om Aaret. I Danmark vil en saadan Undervisning og Opdragelse kunne gives for mindre end det halve, da hverken Materiale eller Lønninger er saa dyre her hjemme. Lønningerne for denne Anstalt er:

For en Vogter	Kost og Logi og	148 Kr. pr. Maaned
— Lærer.....	— —	166—222 » —
— Instruktør	— —	259—296 » —
— Kaptajn	— —	6,660 » pr. Aar
— Generaldirektør	— —	11,100 » —

Det siger sig selv, at disse Funktionærer maa lages af den dannede Klasse; det maa være Mænd med Interesse for deres ansvarsfulde Gerning, dygtige i deres Fag, med Kend-

skab til psykologiske og pædagogiske Regler, med Forstaaelse af, at de Elever, der er dem betroede, skal udvikles til gode, retskafne Mennesker, og at det kun kan opnaas ved at behandle dem godt og retskaffent. Det er Grunden til, at Lønnen ogsaa maa være god, da de maa være fri for Nærings-sorger eller personlige Sorger, saa at de kan give al deres Omsorg til deres Elever.

J. V. Gudmand Hoyer.